

Πανοσιολογιότατε,

Αιδεσιμότατοι,

Αξιότιμε κυρία Δήμαρχε,

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε της Δημοτικής Ενότητας Τσοτυλίου,

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε του Συνδέσμου Φοιτησάντων εν τη Τσοτυλίω Σχολή,

Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά αλλά και συγκίνηση παρευρισκόμαστε όλοι στη σημερινή εκδήλωση για να τιμήσουμε όχι κάποιο πρόσωπο συγκεκριμένο αλλά έναν φορέα που έπαιξε σημαντικότερο ρόλο στη μόρφωση, την αγωγή και την κοινωνικοποίηση χιλιάδων παιδιών της περιοχής μας και όχι μόνο, το Ιστορικό Γυμνάσιο Τσοτυλίου.

Η ιστορικότητα του Σχολείου αυτού είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο καθώς η ίδρυσή του ανάγεται στα 1871, όταν υπό τη σκέπη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ξενιτεμένοι συμπατριώτες μας χρηματοδότησαν και δημιούργησαν το Ιστορικό Γυμνάσιο Τσοτυλίου, το πρώτο στη Δυτική Μακεδονία με τεράστια προσφορά τόσο στην παιδεία όσο και στους αγώνες του Έθνους. Μια προσφορά που αναγνωρίστηκε από επιστήμονες και ειδικούς αλλά πολύ περισσότερο καταξιώθηκε στη συνείδηση του απλού λαού. Γιατί με την αδιάλειπτη για 140 χρόνια λειτουργία του έδωσε τη δυνατότητα στα όνειρα των παιδιών αυτού του απλού λαού να πάρουν "σάρκα και οστά", εξάλειψε τις κοινωνικές ανισότητες, άνοιξε το δρόμο της πρόσβασης στη γνώση και σε μια καλύτερη ζωή σε όλους, ακόμα και σε εποχές που η φτώχεια, η απομακρυσμένη διαμονή, η απουσία των γονιών στην ξενιτιά καθιστούσε τη μόρφωση και την κοινωνική ανέλιξη απαγορευτική για πολλά παιδιά. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η λειτουργία του Γυμνασίου Τσοτυλίου σε συνδυασμό με το Οικοτροφείο έπαιξαν σπουδαίο ρόλο και ήταν μέγιστης σημασίας βοηθώντας ουσιαστικά γενιές ολόκληρες όχι μόνο να μάθουν γράμματα αλλά και να διακριθούν ως ενήλικες στο χώρο των επιστημών και να αναπτύξουν έντονη κοινωνική

δραστηριότητα κοντά ή πιο μακριά από την πατρίδα χωρίς όμως ποτέ να ξεχάσουν την αφετηρία τους: το σχολείο τους. Και περίτρανη απόδειξη γι' αυτό είναι η σημερινή μας συγκέντρωση.

Πέρα όμως από την αναμφισβήτητη προσφορά του Γυμνασίου Τσοτυλίου σε παλαιότερες εποχές αξιοσημείωτη είναι η ευελιξία, η προσαρμοστικότητα και η πρόοδος που σημείωσε καθώς τα κοινωνικά δεδομένα άλλαξαν και οι απαιτήσεις της σύγχρονης εκπαίδευσης διαφοροποιήθηκαν. Όχι μόνο δεν υστέρησε σε τίποτα κατά τις τελευταίες δεκαετίες αλλά αντίθετα ως Γυμνάσιο και Λύκειο Τσοτυλίου πλέον αναπτύχθηκε και αποτέλεσε σημείο θετικής πάντα αναφοράς για την εύρυθμη λειτουργία του και την ουσιαστική προσφορά του στη μόρφωση των νέων της περιοχής αλλά και στην κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα του τόπου μας.

Ως Διευθυντής του Λυκείου Τσοτυλίου επί σειρά ετών αλλά και ως μάχιμος εκπαιδευτικός σ' αυτό σε όλη σχεδόν τη σταδιοδρομία μου, έχω να καταθέσω μόνο θετικές εντυπώσεις από τη λειτουργία του Σχολείου τόσο για το κλίμα συνεργασίας με τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές όσο και με τους φορείς της περιοχής. Το σχολείο μας είχε χαρακτηριστεί δυσπρόσιτο ήδη από το 2002 με αρμόδια υπουργική απόφαση εξαιτίας των εξαιρετικά ιδιόμορφων γεωγραφικά και κλιματολογικά συνθηκών. Αυτό όμως δεν εμπόδισε ποτέ εμάς τους ντόπιους εκπαιδευτικούς που αναλώσαμε την ζωή μας στο σχολείο αυτό αλλά και τους εκπαιδευτικούς που έρχονταν από μακριά για πρώτη φορά και ξαφνιάζονταν από την ομορφιά του κτιρίου και του τοπίου και το αγαπούσαν πραγματικά, να εργαστούμε με ζήλο και πάθος, να εφαρμόσουμε καινοτόμες δράσεις και προγράμματα (περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αγωγής υγείας, πολιτιστικά), να συμμετέχουμε στη διετή πιλοτική εφαρμογή αξιολόγησης των εκπαιδευτικών ομάδων που προώθησε το Υπουργείο, να πραγματοποιήσουμε εκπαιδευτικές εκδρομές ακόμη και στο εξωτερικό, να αναπτύξουμε δράση στο Διαδίκτυο οργανώνοντας τις δικές μας ιστοσελίδες και όλα αυτά την ώρα που τα σχολεία μεγάλων πόλεων και αστικών κέντρων εμφανίζουν τεράστια προβλήματα δυσλειτουργίας σε καθημερινή βάση. Το "ευχαριστώ" για όλα αυτά τα χρόνια δεν ήταν

τίποτε άλλο, και ποτέ δε ζητήσαμε τίποτε άλλο, παρά το χαμόγελο και τα δάκρυα χαράς στα μάτια των μαθητών μας, των παιδιών μας, όταν τα αποτελέσματα των Πανελλαδικών εξετάσεων τα έστειλαν στο Πανεπιστήμιο και μάλιστα σε υψηλόβαθμες σχολές και μάλιστα με διακρίσεις. Η ηθική ικανοποίηση του εκπαιδευτικού είναι η μέγιστη αμοιβή, ιδιαίτερα όταν ξέρεις ότι έχεις συμβάλει στην πραγμάτωση ονείρων παιδιών, που η μοίρα δεν τα βοήθησε να γεννηθούν και να ζήσουν στην άνεση μιας οικονομικά ευημερούσας μεγαλόπολης αλλά έκαναν 30, 40 και 50 χλμ. καθημερινά με κρύο και χιόνι για να έρθουν στο σχολείο τους, το οποίο όφειλε να τα βοηθήσει να πετύχουν το στόχο τους. Και γι' αυτό νιώθουμε περήφανοι, γιατί το δικό μας σχολείο στάθηκε πάντοτε αντάξιο του ρόλου του και με το παραπάνω.

Δυστυχώς όμως οι διοικούντες τα πράγματα ζώντας μακριά από δω και κλεισμένοι στα γραφεία τους χωρίς επαφή με την πραγματικότητα και την καθημερινότητα, αποφάσισαν στα πλαίσια του Καλλικρατικού προγράμματος συνένωσης και κατάργησης σχολείων να παραβλέψουν όλα τα παραπάνω και να διατάξουν την κατάργηση του Λυκείου Τσοτυλίου. Γι' αυτούς ξαφνικά οι ιδιαίτερες γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής έπαψαν να ισχύουν, ενώ αγνόησαν εντελώς τις άριστες υλικοτεχνικές υποδομές του σχολείου (εργαστήρια Φυσικής και Χημείας, αίθουσα Τεχνολογίας, εργαστήριο Ηλεκτρονικών Υπολογιστών πρόσφατα εξοπλισμένο με σύγχρονους υπολογιστές), τις άρτιες αθλητικές εγκαταστάσεις με γήπεδα ποδοσφαίρου, μπάσκετ κ.λ.π., το καινούργιο κλειστό Γυμναστήριο, που δημιουργούν ένα άριστο περιβάλλον διεξαγωγής του εκπαιδευτικού έργου και της μαθησιακής διαδικασίας. Εγκαταλείπεται αυτό το άριστο κτίριο με την αξιολογότετη βιβλιοθήκη των 5000 βιβλίων, τη μεγαλύτερη στο Νομό. Αδιαφορούν για τα κληροδοτήματα (όπως του ζεύγους Καρούτα) που ενισχύουν οικονομικά το σχολείο και βραβεύουν κάθε χρόνο τους άριστους μαθητές. Κωφεύουν μπροστά στις διαμαρτυρίες γονέων, μαθητών και ολόκληρης της τοπικής κοινωνίας και επιτάσσουν τη μεταφορά των μαθητών και τη συσσώρευσή τους σε σχολεία και κτίρια που σαφώς υστερούν, με στόχο τη δημιουργία

πολυπληθών τμημάτων και τον περιορισμό του εκπαιδευτικού δυναμικού. Όμως τα νούμερα και οι ψυχροί οικονομικοί υπολογισμοί δε συνάδουν με την παιδαγωγική επιστήμη και είναι μαθηματικώς βέβαιο ότι η συγχώνευση και η κατάργηση των σχολείων στην πράξη θα αποτύχει. Γιατί δεν καταργείται με τον τρόπο αυτό μόνο η προσωπική σχέση διδάσκοντα και μαθητή και η εξατομικευμένη διδασκαλία, που για τόσα χρόνια ευαγγελίζονταν οι αρμόδιοι, αλλά αναστέλλεται και η περιφερειακή ανάπτυξη ενώ ενισχύεται δυστυχώς η εγκατάλειψη και ο οικονομικός μαρασμός της επαρχίας.

Γι' αυτό πιστοί στις αξίες και τα πρότυπα που αυτό το ίδιο το ιστορικό σχολείο μάς ενέπνευσε έχουμε όχι μόνο δικαίωμα αλλά και ηθική υποχρέωση να εξακολουθήσουμε να αγωνιζόμαστε για την επαναλειτουργία του Λυκείου Τσοτυλίου. Με την αρωγή των αρμόδιων τοπικών φορέων αλλά και των απλών πολιτών και πάνω απ' όλα με την πίστη ότι η άδικη απόφαση του Υπουργείου δε σημαίνει το τέλος του Λυκείου μας οφείλουμε να προασπίσουμε αυτά που με κόπο κατακτήσαμε και να εξακολουθήσουμε να διεκδικούμε την άρση της απόφασης αυτής όσο το δυνατόν συντομότερα.

Δεν πρέπει να παραληφθεί ότι σημαντικότερη υπήρξε η συμβολή στον αγώνα μας για τη διατήρηση του Λυκείου, τόσο του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου όσο και του Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλου, οι οποίοι εξαιρετικά ευαισθητοποιημένοι για το εν λόγω ζήτημα κινητοποιήθηκαν και έδρασαν αναλόγως ενώ συνεχίζουν να αγωνίζονται με κρούσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες της πολιτικής ηγεσίας για την επίτευξη της επαναλειτουργίας του Λυκείου Τσοτυλίου, δείχνοντας με τον τρόπο αυτό και σε όλους εμάς ποια πρέπει να είναι η στάση που πρέπει να κρατήσουμε.

Εκδηλώσεις σαν τη σημερινή είναι ουσιαστικές και αποτελούν αφορμή για υπενθύμιση του παρελθόντος αλλά κυρίως για τη διαμόρφωση του μέλλοντος, ενός μέλλοντος που στις μέρες μας περισσότερο από κάθε άλλη φορά έχει ανάγκη να στηριχτεί σε αξίες υψηλές, πρότυπα σωστά και ιδανικά διαχρονικά για να ξεπεραστεί η κρίση και να οδηγηθούμε στην πρόοδο. Ο επαναπροσδιορισμός των στόχων αλλά και των μέσων για την επίτευξή τους είναι απαραίτητος

και ο ρόλος των εκπαιδευτικών καθίσταται εξαιρετικά σοβαρός, ενώ σχολεία με την προσφορά του Ιστορικού Γυμνασίου Τσοτυλίου θα αποτελέσουν ορόσημα, όσο κι αν κάποιοι αγνοώντας την Ιστορία, αδιαφορούν και υπονομεύουν την επιβίωσή τους. Το Ιστορικό Γυμνάσιο μας ζούσε, ζει και θα ζει στο μυαλό και στην καρδιά μας όλων όσων πέρασαν από δω και αυτό κανείς δε μπορεί να το αλλάξει.

Σας ευχαριστώ